

текла кръвта отъ разпокъсанитѣ животни. Тогава е царѣлъ истински ужасъ на земята.

Ала наредъ съ казанитѣ страшилища изъ водата се развъждали милиарди безкрайно разнообразни и дребни живинки. Тѣ пъкали като роища. Когато измрѣли, отъ тѣхнитѣ тѣла и черупки се образували цѣли хълмове и дори високи планини. Тѣхнитѣ останки и сега покриватъ морското дъно. Черупкитѣ имъ, смѣсени съ тиня, сж наслоили пластове до 500 метра дебелина. Сетне, когато морето негде се премѣстило и морското дъно станало суша, слънцето изсушило многобройни долини, напластени съ чудо множество черупки на измрѣли животинки. Такива мѣста съ черупчести брѣгове има и въ България. Тебеширѣтъ, съ който пишемъ по черната дъска, е съставенъ отъ черупки и остатъци отъ такива дребни гадинки.

Поява на птицитѣ. — Щомъ като водата и сушата се напълнили съ разни гадини, то и въздухътъ не останалъ празеъ. Изъ него отдавна вече летѣли разни мушици, комари, брѣмбари. Нѣкои отъ влѣчугитѣ, особено по-лекитѣ, зели да подскачатъ да ловятъ комаритѣ, мушицитѣ и пушкаритѣ. Отъ дълго упражнение и подскачане на редъ по-колѣния най-сетне нѣкои гущери добили крила на преднитѣ си крака и полека-лека почнали да летятъ въ въздуха или да скачатъ отъ дърветата.

И тѣй, отъ гущеритѣ се породили птицитѣ. Крилетѣ на първитѣ птици нѣмали пера, а ципи, каквито сж на прилепа днесъ. Сетне, като се измислили много хиляди години, тѣ добили пера, и преднитѣ имъ крака съвършено се обърнали въ криле, а опашката имъ се изгубила.